

Arbeiderbevegelsen tar sikte på å skape et nytt samfunn. I dette arbeid trer arbeiderbevegelsen fram som representant for alle fremskridtsvennlige krefter som vil bygge samfunnet på samarbeid og fellesskap.

Arbeiderbevegelsen er bygget opp på en av de bærende ideer i sosialismen : Solidaritet mellom arbeiderne. Før arbeiderne lærte solidaritetens bud var de vergeløse og kraftløse. Etter at de begynte å bygge sine organisasjoner på solidaritet og samhold ble de sterke og tillitsfulle. Solidaritet og samhold ga den enkelte arbeider reisning og løftet derved arbeiderklassen opp til likeverdig samfunnsklasse.

-2-

Arbeiderpartiet mener at hele samfunnet må bygges på de samme prinsipper. Vi må finne fram til en samfunnsform som avskaffer alles kamp mot alle. Vi må bygge det norske samfunnet på samarbeid og samhold. Bare derved kan vi skape et samfunn som svarer til vår tids kultur og vitenskap til vårt syn på menneskerettighetene.

Vi har opplevet en periode i det norske folks historie da samhold og solidaritet gjennomsyret praktisk talt hele folket. Det var under okkupasjonens fem vonde år. Da krigen sluttet og Norge igjen var blitt fritt gikk alle de politiske partier i Norge sammen om det historiske dokument som ble kalt Fellesprogrammet. I Fellesprogrammet heter det ordrett:

Den dagen vårt land og vår frihet, vårt gamle rettssamfunn og hele vårt kulturgrunnlag var i dødelig fare, opplevde vi at vi var ett folk tross forskjell i livssyn og kår og tross gammel strid. Den opplevelsen ønsker vi å bevare som en levende impuls for folkets liv og arbeid i framtidens Norge.

Denne lovsang til folkets innsats i Norges skjebnetime burde vi aldri glemme. Den bør være en maning til hver enkelt av oss om alltid å sette landets interesse foran egeninteressen. Og det kravet gjelder ikke bare under krig og okkupasjon. Det gjelder også i hverdagens strid og mas. Norge er en liten brikke i det store verdensspillet, men samhold og samarbeid innad gir styrke utad. Vi må samle alle våre evner og krefter om den

oppgaven å hevde Norges plass blant verdens nasjoner.

Da Kong Haakon den 7. juni 1945 steg i land i Norge etter fem års utlendighet sa han i sin tale : La oss ikke nå i gledens rus glemme at vi har et meget stort og vanskelig arbeid foran oss ved å skulle gjennomføre det som vi ønsker å skape her i landet, nemlig et fritt og godt samfunn for alle gode nordmenn.

Disse kongeordene har vært retningsviseren for norsk politikk i etterkrigsårene. All vår streven har tatt sikte på å skape et fritt og godt samfunn for alle gode nordmenn. Vi er kommet et godt stykke på veg. Vi har gjenoppbygget landet og også

ensidig næringsliv og derfor mye underbeskjeftiget arbeidskraft med for små inntekter. Kraftutbyggingen kan forseres hvis nordisk samarbeid kommer istand. Den viktigste oppgave ligger fortsatt i å øke landets produksjon både gjennom økt utbygging av produksjonsapparatet og gjennom en mer effektiv arbeidsinnsats. En økt og konkurransedyktig produksjon er grunnlaget for en økt velstand for landet som helhet.

Vi lever i en urolig og farlig verden. Den ene dagen tyder på avspenning, den neste på ny oppladning i en eller annen del av verden.

bygget det videre ut slik at vår produktive evne nå er langt større enn før krigen. Vi har maktet å holde hele folket i arbeid og stort sett har alle gode inntekter. Vi har forbedret våre sosiale trygder og vårt skoleverk.

Men det ligger tusener av uløste oppgaver foran oss. Det er nok å ta fatt på både for vår generasjon og for den generasjon som kommer etter oss. Det er langt fram til det mål Kongen stilte opp : Et fritt og godt samfunn for alle gode nordmenn.

Først og fremst må vi forberede vår omsorg for de syke og da særlig de sinnsyke. Vi må ta kraftigere tak for våre samferdselsmidler, vi må lette husmødrenes arbeidsvilkår og vi må bygge ut arbeidslivet i de distrikter i landet som har et

Avgjørende for vårt lands fremtid er at vi får leve i fred. For å trygge freden så langt vi makter, har vi tatt på oss tunge byrder ved utbyggingen av vårt forsvar. Men avgjørende for vår trygghet og sikkerhet er at vi er med i Atlanterhavspakten, historiens største og mektigste sammenslutning av demokratiske stater som i solidarisk samarbeid vil verge sin fred og sin frihet. NATO-organisasjonen bygger på det samme grunnprinsippet som arbeidernes organisasjoner er bygget på: En for alle og alle for en. Det er denne solidaritet mellom de demokratiske land som gir oss håp om at det nå skal lykkes å komme til forhandlinger om stridsspørsmålene i verden og dermed finne fram til avspenning og fred. Den norske regjering vil alltid føle det som sin høyeste og mest absolutte plikt overalt

og alltid å bidra til det. Vi har ingen annen hensikt med vår deltakelse i Atlanterhavspakten enn å trygge vårt eget lands sikkerhet og å bidra til avspenning og fred i verden.

Hovedlinjene i Arbeiderpartiets og regjeringens politikk vil jeg sammenfatte i disse punktene :

1. Fortsatt rask utbygging av landet. Gjennomføring av Langtidsplanen. Økonomisk samarbeid med våre nordiske granneland for forsering av kraftutbyggingen.
2. Hele folket i arbeid - jevn økende levestandard.

3. Fortsatt utbygging av trygdene for alderdom, sykdom og arbeidsledighet.
4. Stadig bedre muligheter for utdanning av barn og ungdom.
5. Fortsatt utjamning av klasseforskjellen i samfunnet.

Vi appellerer til hele folket om å slutte opp om dette programmet - til gagn for land og folk !

Det er et stort, et krevende program. Det tar sikte på å omforme det norske samfunnet til et sosialistisk samfunn - til et godt hjem for oss alle. Det er ikke gjort på ett år eller to. Men arbeiderbevegelsen i Norge har en lang veg bak seg, en veg fra nød og armod til frihet og seier. Vi er overbevist om at vi kan makte oppgavene. Og vi föler at vi har folket, de brede lag i bygd og by, med oss. Deres sak er vår sak.

I fellesskap skal vi bygge vårt land - i fellesskap skal vi trygge friheten og våre barns fremtid !